Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36488
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

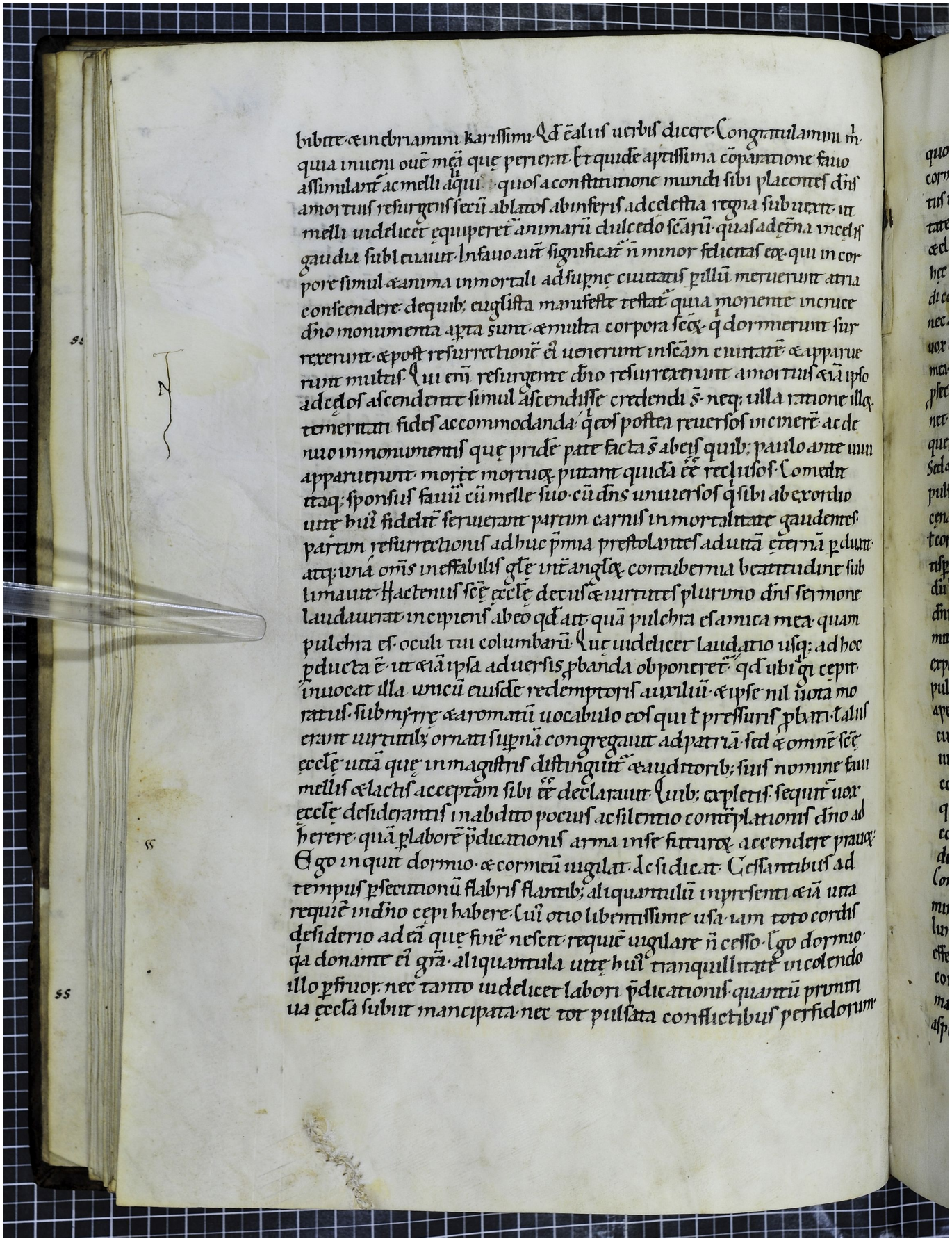

bibite æ inebriamini karissimi. Qd̄ ẽ aliis uerbis dicere. Congr̄atulamini m.
quia inueni ouẽ meã que perierat. Et quide aptissima cõparatione fauo
assimilant ac melli aq̄ quos a constitutione mundi sibi placentes dñs
amor tuus resurgẽs secũ ablatos abinferis ad celestia regna subuexit. ut
melli uidelicet equiperet animarũ dulcedo scarũ. quas ad ẽtna uicelis
gaudia subleuauit. In fauo aũt significat̄ n̄ minor felicitas eox. qui in cor
pore simul æanima immortali ad supne ciuitatis pillũ meruerunt atria
conscendere. de quib; euglista manifeste testat̄ quia morientẽ incruce
dño monumenta apta sunt. æmulta corpora scox. q̄ dormierunt sur
rexerunt. æpost resurrectionẽ ei uenerunt in scam ciuitatẽ. æapparue
runt multis. Qui cũ resurgente dño resurrexerunt amortuis æã ipso
ad cel̄os ascendente simul ascendisse credendi s̄. neq; ulla ratione illa.
temeritas fides accommodanda. q̄ eos postea reuersos in cinerẽ. ac de
nuo in monumentis que pride pate facta s̄ abeis quib; paulo ante uiui
apparuerunt. morte mortuoq; putant quidã ee reclusos. Comedit
itaq; sponsus fauũ cũ melle suo. cũ dns uniuersos q̄ sibi ab exordio
uite huius fideliter seruierant partim carnis immortalitate gaudentes.
partim resurrectionis adhuc p̄mia prestolantes ad uitã ẽternã p̄duxit.
atq; una oñs ineffabilis gl̄e intanglox contubernia beatitudine sub
limauit. Hactenus scē ecclē decus æiurtutes plurimo dñs sermone
laudauerat. incipiens. a beo qd̄ ait. quã pulchra es amica mea. quam
pulchra es. oculi tui columbarũ. Que uidelicet laudatio usq; ad hoc
p̄ducta ẽ. ut æeã ipsa aduersis p̄banda obponeret̄. qd̄ ubi q̄ cepit
inuocat illa unicũ eiusde redemptoris auxiliũ. æipse nil uota mo
ratus. sub mystice æaromatũ uocabulo eos qui t̄ pressuris p̄bati. talis
erant uirtutib; ornati supnã congregauit ad patriã. sed æomnẽ scē
ecclē uitã que in magistris distinguit̄ æaudit̄ib; suis nomine fau
melliis ælactis acceptam sibi ee declarauit. Quib; expletis sequit̄ uox
ecclē desiderantis in abdito pocius ac silentio contẽplationis dño ad
herere. quã plaborẽ p̄dicationis arma inse futura. accendere prauq;
Ego inquit dormio. æcorneũ iugulat. desidiat. Cessantibus ad
tempus p̄secutionũ flabris flantib; aliquantulũ in presenti æã uita
requiẽ in dño cepi habere. Cui otio libentissime usa. iam toto cordis
desiderio ad eã que finẽ nescit requiẽ iugulare n̄ cesso. Ego dormio.
qa donante ei gr̄a. aliquantula uite huius tranquillitate in colendo
illo p̄fruor. nec tanto uidelicet labori p̄dicationis quantũ primi
ua ecclā subito mancipata. nec tot pulsata conflictibus perfidorum